

Laureaat oevreprijs 1998

Martin Visser (1922, Papendrecht)

Na enkele jaren als bouwkundig tekenaar te hebben gewerkt begon Martin Visser in 1947 met het ontwerpen van meubels. Tot 1955 ontwierp hij meest sobere houten meubelen. Van 1954 tot 1974 werkt Visser als ontwerper voor Het Spectrum in Bergeyck, dat meubels in kleine oplages voor de Nederlandse markt produceerde. Staalbuizen werden het belangrijkste element in Vissers ontwerpen, waaronder enkele klassiekers die veertig jaar na dato nog steeds worden geproduceerd: de fauteuil Cato (1959/1960) en de zit/slaapbank BR02 (1958/1960). In tegenstelling tot deze toonbeelden van ijle, geometrische vormgeving paste Visser in de meubels die hij vanaf 1965 maakte meer ronde, zwaardere vormen toe.

Nadat Visser in de jaren zeventig het ontwerperschap enige jaren stopzette om zich volledig te kunnen concentreren op het verzamelen van beeldende kunst en zijn conservatorschap bij het Museum Boymans van Beuningen in Rotterdam gaat hij in de jaren tachtig verder op de lijn die hij met zijn eerdere ontwerpen uitzette. Hij ontwierp eigennuttige, sculpturaal vormgegeven tafels en stoelen die zwaar lijken, maar dat niet zijn: de massief ogende onderstellen van aluminium en hout zijn hol. Visser werkte steeds in de omgeving van de industrie, maar ziet zichzelf eerder als een 'artisan', een vrij kunstenaar. De halfambachtelijke productie van zijn laatste werken is dan ook kenmerkend voor Vissers benadering. Het is zijn wens iets te maken dat 'bijna uniek' is, een meubel dat functioneel is maar niet onzichtbaar. De Commissie Oevreprijzen wil deze oorspronkelijkheid en de grote kwaliteit van zijn meubels met een Oevreprijs nog eens onder de aandacht brengen.